

Arrest

nr. 34 496 van 23 november 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 18 september 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 3 september 2009 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker op diezelfde dag ter kennis gebracht.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 oktober 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 november 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M-Cl. FRÈRE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart te zijn geboren te V.N. op (...) 1972 en van Russische nationaliteit en Tsjetsjeense origine te zijn.

Verzoeker verklaart tevens op 23 februari 2009 het Rijk te zijn binnengekomen en op 24 februari 2009 een asielaanvraag te hebben ingediend.

Verzoekers vingerafdrukken worden genomen en uit het Eurodacverslag van 22 april 2009 blijkt dat zijn vingerafdrukken op 10 december 2007 reeds werden genomen in Polen alwaar hij een asielaanvraag indiende.

Op 16 april 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet).

Op 7 mei 2009 richten de Belgische autoriteiten een terugnameverzoek aan de Poolse autoriteiten in toepassing van artikel 16.1.c van de Europese Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003, tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij één van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin-II-verordening).

Op 14 mei 2009 aanvaarden de Poolse autoriteiten het terugnameverzoek.

Op 11 augustus 2009 verschaft de ambtenaar-geneesheer, die werd aangesteld in het kader van verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf een negatief advies, daar er voor verzoekers aandoening een behandeling beschikbaar is in Polen, gezien hij daar reeds 14 maanden correct werd behandeld voor dezelfde aandoening voor zijn komst naar België.

Op 13 augustus 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard.

Op 3 september 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 71/3, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door het koninklijk besluit van 11 december 1996 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt het verblijf in het Rijk geweigerd

*aan de persoon die verklaart te heten G.R.
geboren te V.N. , op (in) (...)1972
van nationaliteit te zijn : Rusland (Federatie van)
die een asielaanvraag ingediend heeft.*

REDEN VAN DE BESLISSING :

België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan de Poolse autoriteiten toekomt, met toepassing van art. 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van art.16.1.e van de Europese Verordening (EG) 343/2003.

Uit het Eurodacverslag van 22/04/2009 blijkt dat betrokkene in Polen asiel heeft aangevraagd. Op 10/12/2007 heeft betrokkene in Polen een asielaanvraag ingediend en de Poolse overheid heeft op datum van 15/05/2009 ingestemd met de vraag tot terugname van bovengenoemde persoon.

Betrokkene verklaart vanuit Grozny via Brest naar Polen te zijn gereisd met zijn gezin. Hij beweert in Polen te zijn gebleven tot 22 of 23/02/2009. Hij verklaart vervolgens naar België te zijn gereisd. Hij verklaart ook dat zijn gezin in Polen is gebleven.

Betrokkene heeft Polen vrijwillig verlaten en is naar België gekomen waar hij op 24/02/2009 asiel vroeg op de dienst Vreemdelingenzaken.

Betrokkene heeft geen specifieke elementen aangehaald waarom zijn asielaanvraag in België zou moeten behandeld worden. Hij verklaart dat een Tsjetsjeen die onderweg was naar België hem mee heeft genomen.

Naast zijn gezin dat volgens betrokkene momenteel in Polen verblijft, verklaart hij geen familie te hebben in België of elders in de lidstaten.

Betrokkene verklaart dat hij aan een chronische psychische ziekte lijdt. Hij beweert problemen met zijn schildklier te hebben en aan hepatitis C te leiden. Betrokkene zou ook een hernia hebben. De aangehaalde medische problemen maken het voorwerp uit van een beslissing genomen op een aanvraag tot verblijfsmachtiging op basis van art. 9ter van de wet van 15/12/1980. Deze aanvraag werd op 13/08/2009 ongegrond verklaard. In de beslissing aangaande de aanvraag tot verblijfsmachtiging werd bevestigd dat in Polen de nodige medische zorgen kunnen verstrekt worden.

De Poolse autoriteiten zullen tenminste drie werkdagen vooraf in kennis gesteld worden van de overdracht van betrokkene zodat aangepaste opvang kan voorzien worden. Alle nodige maatregelen zullen worden genomen opdat de overdracht naar Polen in de allerbeste omstandigheden zal worden uitgevoerd.

Er is derhalve geen concrete basis om de asielaanvraag van betrokkene in België te behandelen op grond van art. 3§2, art. 7 of art. 15 van de Verordening.

Bijgevolg moet betrokkene het grondgebied van het Rijk verlaten en zal hij worden overgedragen aan de bevoegde Poolse autoriteiten."

Dezelfde dag wordt een beslissing tot vasthouding genomen.

Op 9 september 2009 wordt verzoeker overgebracht naar Polen.

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur inzonderheid van de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsverplichting, van artikel 39/16 van de Vreemdelingenwet met name het gebruik van talen in bestuurszaken en van de taalwetgeving meer bepaald artikel 41, §1.

Verzoeker betoogt dat de Dienst Vreemdelingenzaken alvorens een asielzoeker uit te wijzen naar een ander EU-land met het oog op de behandeling van zijn asielaanvraag aldaar, zich eerst dient uit te spreken over de aanvraag wegens medische redenen ingediend in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Verzoeker vervolgt dat hij op 16 april 2009 effectief een verblijfsaanvraag wegens medische redenen heeft ingediend. Verzoeker stipt aan dat de bestreden beslissing wel verwijst naar de weigering van verblijf van 13 augustus 2009 die werd genomen in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, doch stelt dat deze beslissing tot weigering van verblijf genomen in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet nietig is wegens schending van de taalwetgeving. Verzoeker meent dat de bestreden beslissing eveneens nietig is wegens verknochtheid met de beslissing van 13 augustus 2009, welke volgens hem nietig is.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 10 december 2002, nr. 113.439). In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name het artikel 51/5 van de Vreemdelingenwet en naar artikel 16.1 Van de Europese Verordening (EG) 343/2003 naar het feit dat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag die aan de Poolse autoriteiten toekomt en dat er geen concrete basis is om de asielaanvraag van verzoeker in België te behandelen op grond van artikel 3§2, artikel 7 of artikel 15 van de voormelde verordening daar zijn gezin in Polen verblijft en hij geen familie heeft in België en daar in de beslissing aangaande zijn verblijfsmachtiging werd bevestigd dat in Polen de nodige medische zorgen kunnen verstrekt worden. Dit laatste wordt overigens niet betwist door verzoeker. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoeker niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen

derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het normdoel van de formele motiveringsplicht. Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet of van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

In zoverre verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, wijst de Raad erop dat hij bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd is om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 17 januari 2007, nr. 166.860).

Verzoeker geeft zelf aan dat de bestreden beslissing verwijst naar de weigeringsbeslissing aangaande zijn verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, aldus kan hij niet dienstig aanvoeren dat de Dienst Vreemdelingenzaken zich eerst dient uit te spreken over de aanvraag wegens medische redenen ingediend in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker meent dat de beslissing die genomen werd in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet nietig is wegens schending van de taalwetgeving, merkt de Raad op dat verzoekers kritiek niet gericht is tegen de bestreden beslissing, zodat zijn argumentatie dienaangaande niet kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Bovendien heeft de Raad het beroep dat door verzoeker werd ingediend tegen de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet verworpen om reden dat er geen schending is van de taalwetgeving, zodat verzoeker niet dienstig kan voorhouden dat de bestreden beslissing om redenen van verknochtheid met de beslissing van 13 augustus 2009, welke volgens hem nietig is wegens schending van de taalwetgeving, dient te worden vernietigd.

Verzoekers verwijzing naar artikel 39/16 van de Vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen, daar dit artikel betrekking heeft op het gebruik van de talen door de partijen die voor de Raad verschijnen en geenszins betrekking heeft op de taal waarin een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten dient te worden genomen.

De Raad stelt overigens vast dat de bestreden beslissing een beslissing nopens een asielaanvraag betreft zodat deze conform artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet dient te worden genomen in de taal van het onderzoek. Gelet op verzoekers vraag om bijstand van een tolk van Russische taal werd door de Dienst Vreemdelingenzaken beslist tot het gebruik van het Nederlands als taal van het onderzoek, zodat het niet kennelijk onredelijk is van de verwerende partij om de bestreden beslissing in het Nederlands te nemen.

Noch een schending van de taalwetgeving, noch een schending van de materiële motiveringsplicht worden aannemelijk gemaakt.

Wat de schending van de overige nog in het middel aangevoerde bepalingen betreft, verzuimt verzoeker in concreto aan te tonen op welke wijze de bestreden beslissing deze bepalingen schendt, minstens valt de kritiek terzake samen met zijn hiervoor besproken grief betreffende de schending van de materiële motiveringsplicht en de taalwetgeving.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig november tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU